

Paschen 23 april 1916.

Op de Botermarkt werd vrijdag een man door twee heeren in het Vlaamsch aangesproken. Het gesprek begon over den oorlog. De man niet op zijn hoede vertelde, dat hij een broeder in 't leger had. "Wij ook hebben verwanten aan 't front," zeiden ze, "maar krijgen geen nieuws van hen." Toen fluisterde de onvoorzichtige: "Ik wel, vandaag heb ik nog een brief van hem gehad."

"Kom eens mede, hier in 't café," zeiden ze "en vertel ons, hoe dat toegaat." Ze tracteerden mild.

Hij duidde het nummer aan van een huis op den Zandberg, waar de brieven toekwamen.

Ze haalden hun koperplaten uit van geheime politieagenten en leidden hem in 't gevang. Daarop begaven ze zich naar den Zandberg, de huisbaas — men zegt een schoenmaker — deed open.

Oogenblikkelijk rook hij lont.

Hij hield zich goed, leidde de heeren minzaam binnen en draaide het slot der kamerdeur toe. Hij vluchtte als een haas en loopt nog.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)